

Sygn. akt V CNP 128/06

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi E.W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 8 marca 2006 r., sygn. akt [...]

w sprawie ze skargi wierzycielki E.W. na postanowienie
Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G.

z dnia 29 września 2005 r. w przedmiocie zawieszenia postępowania
egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi Samodzielnemu
Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej - Szpitalowi w likwidacji o egzekucję
świadczenia pieniężnego, sygn. akt [...],

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2006 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 marca 2006 r. Sąd Okręgowy w G. oddalił zażalenie E.W. na postanowienie Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 grudnia 2005 r. oddające skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. z dnia 29 września 2005 r. w przedmiocie zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Postanowienie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone przez E.W. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ i następane k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a w wyjątkowych wypadkach, określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., także od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji. W obu przypadkach przedmiotem zaskarżenia może być prawomocne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Dlatego też zasadniczego znaczenia nabiera objaśnienie pojęcia „postanowienie kończące postępowanie w sprawie”. Można przyjąć, iż chodzi tu o takie postanowienie, które przez uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty w danej instancji (por. np. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1998 r., III CZP 44/98, OSNC 1999, nr 5, poz. 87, z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1 i z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22).

Użycie przez ustawodawcę dopełnienia „w sprawie” świadczy wyraźnie o zamiarze zwężenia omawianego pojęcia tylko do orzeczeń kończących postępowanie jako całość poddaną pod osąd, z wyłączeniem orzeczeń incydentalnych, ubocznych. Z tych przyczyn należy odrzucić wykładnię zmierzającą do uznania za kończące postępowanie w sprawie takich orzeczeń, które zamykają tylko jakiś fragment sprawy lub jej boczny nurt, rozstrzygają kwestię wпадkową, albo finalizują postępowanie pomocnicze, bądź czynności przygotowawcze.

Zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w G. dotyczy zawieszenia postępowania egzekucyjnego, a dokładniej dotyczy oddalenia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego oddalające skargę na postanowienie komornika w przedmiocie zawieszenia postępowania. Należy przyjąć, iż postanowienie w tym przedmiocie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie.

Dlatego też skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od takiego postanowienia jako niedopuszczalną należało odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).